

at fremkomme dermed; det er desuden næsten udelukkende Regjeringen, der kan fremkomme med Lovforslag i en mere omfattende Retning. Det forholder sig heller ikke rigtigt, naar den ærede Minister siger, at Regjeringen har gjort, hvad den har kunnet, og at Rigsdagen ikke har gjort Noget; thi jeg behøver blot at anføre et eneste, men rigtignok meget fremtrædende, Exempel, at Rigsdagen nemlig har gjort mange Skridt, for at faae de Løfter opfyldte, der ere givne i Grundloven om en Udvikling af Communalforholdene, men, uagtet den hele Rigsdag har været enig om en saadan Lov, og uagtet den fra først af var udgaaet fra Regjeringen, har dog Regjeringen troet at burde nægte den sin Underkrift. Det er rigtignok kun et eneste, men et overmaade fremtrædende Exempel; men i den Tid, Rigsdagen har bestaaet, vil det vistnok ikke være vanskeligt at anføre endnu flere Exempler paa, hvorledes man har havt Grund til at vente en større Imødekommen fra Regjeringens Side med Hensyn til Opfyldelsen af de omhandlede Løsteparagrafer, end der hidtil har vist sig.

Premierministeren: Det hjælper dog ikke at betragte de omhandlede Forhold paa en saadan almindelig Maade, som her er skeet. Med Hensyn til det enkelte Tilfælde, hvor det er blevet paastaet, at en vis Paragraph af Grundloven skulde opfyldes, men hvor Regjeringen har erklæret sig derimod, kan den vistnok angive sine Grunde derfor, og det efter min Mening gode og gyldige Grunde; men det er et Spørgsmaal, som det er umuligt her at tage under nærmere Overveielse, idet der vilde være at gennemgaae den hele Række af Betragtninger, som være fremkomne ved den Leilighed. Jeg kan ikke Andet end vedblivende udtale, at det ikke er nogen Nødsigelse, at man foreslaaer Bestemmelser til at bortfalde, som man har troet ikke kunne have nogen virkelig Betydning, og derfor forudsat, at Rigsdagen ikke vilde sætte videre Priis derpaa, og lade Bestemmelser staae, som man i og for sig ikke fandt ønskelige, men som nu engang gælde, og med Hensyn til hvilke man ikke kunde forudsætte, at Rigsdagen, hvis Samtykke behøvedes til den nye Grundlov, vilde opgive dem. Den

enkelte §, som den ærede Taler paaberaabte sig, forat vise Regjeringens Inconsequent, staaer i et vist bestemt Sammenhæng med en anden Lovbestemmelse, som ogsaa havde et virkeligt Indhold i Grundloven, men som man har foreslaaet ophævet, fordi det Væsentlige, som skulde skee, allerede er skeet.

Da ingen Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Udvalget:

30) Efter § 46 indskydes 2 nye §§ N og O.

§ N.

a) Den med visse Giendomme forbundne dømmende Myndighed skal ophæves ved Lov. vedtoges med 70 mod 3 Stemmer.

§ O.

b) Retspleien bliver at adskille fra Forvaltningen efter de Regler, der fastsættes ved Lov. vedtoges eenstemmigt med 76 Stemmer.

2) Udkastets § 47 (see Anh. A Sp. 42). vedtoges eenstemmigt med 79 Stemmer.

3) Sammes § 48 (see sammesteds). vedtoges eenstemmigt med 71 Stemmer.

4) Forslag af Udvalget:

31) Efter § 48 indskydes følgende 2 §§ P og Q.

§ P.

a) Offentlighed og Mundtlighed skal saasnart og saa vidt som muligt gjenføres ved hele Retspleien.

I Misgjerningsager og i Sager, der reise sig af politiske Lovovertrædelser, skulde Nævninger indføres. vedtoges eenstemmigt med 79 Stemmer.

§ Q.

b) Folkekirkens Forsamling ordnes ved Lov. vedtoges eenstemmigt med 80 Stemmer.

5) Udkastets § 49 (see Anh. A Sp. 42). vedtoges eenstemmigt med 78 Stemmer.